

Zygmunt Linowski

[nauczyciel](#)

[pijar, pisarz](#)

Ur. 14.3.1739,

Zm. 26.6.1808, Kraków

Dane rodziców

Stanisław Linowski

Zofia Mierucka vel Mikucka

Wychowanie i wykształcenie

Uczył się wraz z bratem Janem w [Collegium Nobilium](#) w [Warszawie](#) w latach 1748-1755. Do zgromadzenia [pijarów](#) wstąpił w 1755 roku, [nowicjat](#) odbył w [Podolińcu](#). Śluby zakonne złożył w 1757 roku, następnie był słuchaczem zakonnych studiów [humanistycznych](#) w [Rzeszowie](#) (1757/1758), po ich ukończeniu rozpoczął studia [filozoficzne](#) w [Międzyrzeczu Koreckim](#), które po roku przerwał z powodu choroby.

Etapy kariery dot. edukacji

W okresie 1759-1762 uczył infimy w [Wieluniu](#), następnie przebywał w [Krakowie](#) (1761-1762), i tu otrzymał święcenia kapłańskie w 1762 roku. W okresie 1762/1763 był słuchaczem studiów [teologicznych](#) w [Chełmie](#). Był wieloletnim kaznodzieją w wielu [kolegiach](#): [Warężu](#), [Chełmie](#), kolegiacie [łowickiej](#), [Piotrkowie Trybunalskim](#), [Warszawie](#) i [krakowskiej](#) katedrze. Jednocześnie poświęcał się w pracy pedagogicznej, w roku szkolnym 1768/69 był [prefektem](#) szkoły w [Piotrkowie Trybunalskim](#), następnie [podprefektem Collegium Nobilium](#), [wicerektorem kolegium krakowskiego](#), a od jesieni 1774 roku [regensem Collegium Civilis](#) przy [Collegium Regium](#), gdzie od 1777 roku był [prefektem](#). W latach 1776-1780 pełnił także urząd [konsultora](#) prowincji. W 1780 roku objął na dziesięć lat stanowisko [rektora](#) w [Wieluniu](#). Do [Warszawy](#) powrócił w 1790 po mianowaniu go na stanowisko I [asystenta](#) prowincji. W latach 1793/1794, 1796/1797 oraz 1800-1806 był [rektorem kolegium](#) w [Krakowie](#).

Po rozbiorach został pierwszym [prowincjałem](#) prowincji zachodniogalicyskiej z siedzibą w [Krakowie](#). Był jednym z głównych inicjatorów powstania nowicjatu i seminarium w [Opolu Lubelskim](#), dzięki jego staraniom otwarto tam w 1799 roku szkołę średnią. W 1806 roku został ponownie wybrany na [prowincjała](#).

Był autorem [kazań](#), tłumaczeń, tekstów moralno-politycznych i historycznych oraz prac pedagogicznych, m.in. "Kazania w dzień św. Iwona mianego" (Łowicz 1767). Za najważniejsze jego dzieło należy uznać "Sposób postępowania sobie cnotliwie i chwalebnie na świecie..." (Warszawa 1770).

Fakty z życia osobistego

Pochodził ze szlacheckiej rodziny herbu Pomian. Ojciec był skarbnikiem poznańskim i podstolim wschowskim, dziedzicem Gębic.

Żył w [XVIII-XIX wieku](#).

Bibliografia